

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/361/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112217614
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7112217614.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcov: X. Q. V., N.. XX.X.XXXX, A. M. K., B. X, X. P. V., N.. XX.X.XXXX, A. M. K., C. XX, X. H.K. L., N.. XX.X.XXXX, A. M. K., N. Y. XX, X. V. L., N.. X.XX.XXXX, A. M. K., N. XX, X. V. K., N.. XX.X.XXXX, A. M. K., F. X, všetci zastúpení JUDr. Milanom Slebodníkom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovanému Q. V., N.. XX.XX.XXXX, A. M. K., M. XX, zastúpenému JUDr. Martou Šuvadovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, v konaní o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 23. júna 2014 č.k. 13C/174/2012-100 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradit' žalobkyni v 2. rade trovy odvolacieho konania v sume 46,76 eura na účet jej právneho zástupcu žalobcu JUDr. Milana Slebodníka, advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením žalovanému náhradu trov konania proti žalobkyni v 2. rade nepriznal.

Rozhodol tak potom, ako Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 31. októbra 2013 č.k. 4Co/228/2013 - 65 zrušil jeho uznesenie zo dňa 19. apríla 2013 č.k. 13C/174/2012-47, ktorým voči žalovanému zastavil konanie o návrhu žalobkyne v 2. rade o určenie neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX, uzavretej medzi V. V., T.. S.Y., D. F. XX.X.XXXX P. Q. V., D. F. XX.X.XXXX ako darcami a žalovaným ako obdarovaným, vo vzťahu žalovaného a žalobkyne v 2. rade priznal náhradu trov konania žalovanému, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 200,52 eura, žalobkyni v 2. rade uložil povinnosť priznanú sumu zaplatiť právnej zástupkyňi žalovaného do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a návrh žalobcov v 1., 3., 4. a 5. rade voči žalovanému vylúčil na samostatné konanie s tým, že v ňom bude rozhodnuté aj o trovách týchto účastníkov.

Poukazom na obsah odôvodnenia označeného rozhodnutia odvolacieho súdu, vec právne posúdil podľa § 146 ods. 2 a § 150 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že v danom prípade, v zmysle zásady procesného zavinenia zastavenia konania voči žalobkyni v 2. rade, ktorá svojim späťvzatím zaviniła zastavenie konania, žalovanému patrí právo na náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia prvostupňového konania vo výške 200,52 eura a z trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 67,88 eura.

Vychádzajúc zo zistených pomerov účastníkov konania dospel k záveru, že priznanie náhrady trov konania žalovanému by malo zvlášť nepriaznivé dôsledky na životnú situáciu žalobkyne v 2. rade,

ktorá má XX rokov, je ovdovelou starobnou dôchodkyňou, od 17.4.2008 evidovanou ako poberateľ dôchodku vo výške t.č. 520,40 eura, nie je vlastníčkou, ani držiteľkou motorového vozidla a je podielovou spoluvlastníčkou bytu N. C. XX M. K. M. W. X/X, M. K. Ú. H., D. N. R. Č.. XXXXX P. D. M. W. X/X M. K. Ú. K., D. N. R. Č.. XXXX. Uviedol, že berúc do úvahy výšku náhrady trov konania v sume 268,40 eura i pomery žalovaného, ktorý má XX rokov, je zamestnaný, od XX.X.XXXX je vlastníkom motorového vozidla a tiež nehnuteľností v K., M. K. Ú. Q. (R. Č.. XXXX, R. Č.. XXXXX) P. M. K. Ú. K. (R. Č.. XXXX), nepriznanie náhrady trov konania by nemalo pre neho mať za následok zvlášť nepriaznivé dôsledky. Na základe uvedeného náhradu trov konania žalovanému nepriznal, i keď by inak podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. právo na ich náhradu mal.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2, písm. d) a f) O.s.p.. Navrhol odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zmeniť a uložiť žalobkyni v 2. rade nahradiť žalovanému trovy konania. Zároveň žiadal priznať mu náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v sume 83,89 eura.

Predovšetkým namietol záver prvostupňového súdu, že nepriznanie trov konania vo výške 268,40 eura by pre neho nemalo mať zvlášť nepriaznivé dôsledky. Dôvodiac, že ustanovenie § 150 O.s.p. možno aplikovať len v celkom výnimočnom prípade, ktorý musí byť náležite odôvodnený, mal za to, že podmienky na aplikáciu § 150 O.s.p. nie sú splnené, nakoľko priznanie mu náhrady trov konania majetkovú sféru žalobkyne v 2. rade nijakým spôsobom nepoškodí. V tejto súvislosti opätovne poukázal na jej majetkové pomery, najmä výšku jej starobného dôchodku (§ 520,40 eura) a skutočnosť, že jej v celosti pripadlo dedičstvo, bez povinnosti vyplatiť ustupujúcich dedičov, ktorého súčasťou je i vlastníctvo nehnuteľností v katastrálnom území H. v hodnote 17.000 eur a vo veľkosti podielu 1/2 nehnuteľnosť v katastrálnom území K. v hodnote 13.383,79 eura. Zároveň uviedol, že vedenie sporu poškodilo tak jeho majetkovú sféru, ako aj sféru jeho cti, keď sa musel brániť obvineniam rodiny, že mal zneužiť zdravotný stav člena rodiny za účelom vlastného obohatenia, hoci darovanie malo dopad na jeho život („finančné vyčerpanie“), kedy jeho manželka ukončila pracovný pomer, aby sa spoločne s ním starala o nebohých darcov 3,5 roka. Začatie sporu žalobkyňou v 2. rade označil za priečiace sa dobrými mravom, keďže išlo o spor medzi rodinou. Uviedol, že za daných okolností nepriznanie mu trov konania a aplikácia ustanovenia § 150 O.s.p. by bola v rozpore s dobrými mravmi i v rozpore so zásadou zakotvenou v § 142 O.s.p., účastníka v procesnom postavení žalobkyne v ničom nemotivuje a dala by priestor na jeho zneužitie na podávanie šikanózných žalôb.

Žalobkyňa v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t.j. polovica z 61,87 eura je 30,93, režijný paušál 8,04 eura, 20% DPH z 33,97 eura je 7,79 eura, spolu 46,76 eura, platbou jej právneho zástupcov.

Polemizovala s argumentáciou žalovaného o jej majetnosti, tvrdiac, že nehnuteľnosti do vlastníctva nadobudla za „úradnú“ cenu alebo ich zdedila W. V., z dôchodku uhrádza spoločnosti Quatro pôžičku na žehličku mesačne vo výške 14,81 eura, pôžičku na mikrovlnku 19,89 eura mesačne, spoločenstvu vlastníkov bytov F. platí mesačne za služby spojené s užívaním bytu 93 eur, SIPO inkaso 46,50 eura mesačne, spoločnosti Slovak Telekom a.s. za TV signál sumu 22,79 eura, ďalej platí mesačne 118,60 eura ako splátku úveru o výške 2000 eur na rekonštrukciu bytu a životnú poisťku 19,10 eura mesačne, a na tieto tvrdenia predložila výpisy z účtu v peňažnom ústave. Doplnila, že nemá žiadne úspory, pretože jej z dôchodku ostane 200 eur mesačne, ktoré spotrebuje na stravu, oblečenie, drogériu a lieky, pretože jej neostáva nič ani na spoločenské a kultúrne vyžitie, na jednorázovú úhradu vyššej sumy by si musela vziať úver. Vyjadrila nesúhlas i s tvrdením žalovaného o jeho „finančnom vyčerpaní“ a zdôraznila, že bez vedomia a súhlasu ostatných členov rodiny získal za menej ako štyri mesiace nehnuteľnosti značnej hodnoty. Napokon uviedla, že návrh na určenie neplatnosti darovacej zmluvy podala spoločne so všetkými ostatnými právnymi nástupcami po nebohých darcoch, česť žalovaného ním nepoškodila ani ho neobvinila, len v návrhu spoločne s ostatnými žalobcami prejavila názor, že v čase spisania zmluvy daryňa trpela duševnou poruchou, pre ktorú nebola spôsobilá na tento právny úkon, a to bez toho, aby sa zaoberala etickým a morálnym hľadiskom vzniknutej situácie, strikne sa držiak len právnej

stránky veci. K podaniu návrhu sa rozhodla spolu s ostatnými členmi rodiny a zobrala ho späť hneď, ako si uvedomila svoj omyl, že nie je v konaní aktívne legitimovaná.

Odvolačný súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolací dôvod uvedený v § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.. Odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podstata odvolacieho dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. spočíva v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania, t.j. že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, príp. neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov alebo sú výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O.s.p..

Pokiaľ obsah odvolacích námietok žalovaného smeroval k spochybneniu právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.), je potrebné uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Odvolačný súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Odvolacie námietky žalovaného nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V posudzovanej veci správne postupoval súd prvého stupňa, ak pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z citovaného ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p., ktoré predpokladá posudzovanie zavinenia zastavenia konania výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku, správne posúdil zároveň všetky okolnosti relevantné pre rozhodovanie o náhrade trov konania podľa § 150 ods. 1 O.s.p., a prihliadol na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery oboch účastníkov konania i k osobitným okolnostiam posudzovanej veci. Zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery, správne aplikoval ust. § 142 ods. 2 v spojení s ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a toto ustanovenie interpretoval správne a v súlade s dlhodobou ustálenou a jednotnou súdnou praxou súdov všetkých stupňov v Slovenskej republike. Odvolací súd nemal dôvod ani v tejto prejednávanej veci sa od tohto jednotného rozhodovania odkloniť.

Správne, podrobné, zákonu zodpovedajúce a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods.2 O.s.p.) a len na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalovaného považuje za potrebné uviesť, že i podľa názoru odvolacieho súdu sa nepriznanie náhrady trov konania žalovanému nejaví voči nemu ako neprímeraná tvrdosť a nie je ani v rozpore s dobrými mravmi v situácii, ak žalovaný je vlastníkom viacerých nehnuteľností v K. (v katastrálnom území K. D. N. R. Č.. XXXX, v katastrálnom území Q. N. R. Č.. XXXX, R. Č.. XXXXX), motorového vozidla a je zamestnaný a žalobkyňa v 2. rade je síce vlastníčkou vyššie uvedených nehnuteľností, avšak jediným zdrojom jej príjmu je starobný dôchodok, a zároveň ak návrh na určenie neplatnosti darovacej zmluvy podala spoločne so všetkými ostatnými právnymi nástupcami po nebohých darcoch, česť žalovaného ním nepoškodila ani ho neobvinila a zobrala ho späť hneď, ako si uvedomila svoj omyl, že nie je v konaní aktívne legitimovaná.

V korelácii s uvedeným v tomto prípade v takýchto vyššie uvedených okolnostiach na strane oboch účastníkov i okolnostiach, ktoré viedli žalobkyňu k uplatneniu nároku a jej postoj v konaní, je správny záver súdu prvého stupňa, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania v danom prípade je potrebné vidieť dôvody hodné osobitného zreteľa pre použitie ust. § 150 ods. 1 O. s. p..

Zo všetkých uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p..

V odvolacom konaní žalovaný nebol úspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť úspešnému žalobkyni trovy odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z trov jej právneho zastúpenia, a to z odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 30,93 (polovica zo sumy 61,87 eura), podľa ustanovenia § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení účinnom od 1.7.2013 a režijného paušálu za rok 2014 podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky vo výške 8,04 eura, zvýšené o 20% daň z pridanej hodnoty (§ 18 ods.3 cit. vyhl.) v čiastke 7,79 eura (20% DPH z 33,97 eura), spolu 46,76 eura, a to na účet jej právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.